

Nominativní, vokativní a citoslovečné klauze (neslovesné struktury)

Vedle vět, jejichž řídicím členem je sloveso s afunem **Pred**, rozlišujeme také **neslovesné klauze** a jejich řídicí člen označujeme afuny **Denom**, **Vocat**, nebo **Partl**.

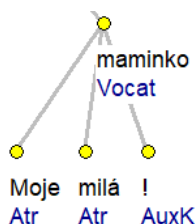
Řídicím členem neslovesné klauze může být:

- jméno v nominativu (např. *Lidové noviny*; (1)). Kořen klauze má afun **Denom**.
- jméno ve vokativu (např. *Moje milá maminko!*; (2)). Kořen klauze má afun **Vocat**.
- citoslovce (např. *Ach!*; (3)). Kořen klauze má afun **Partl**.

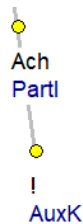
Př. 1: *Lidové noviny*



Př. 2: *Moje milá maminko!*

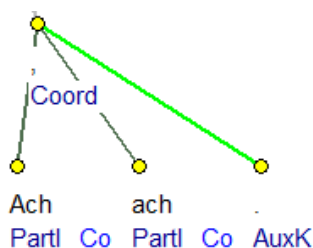


Př. 3: *Ach!*

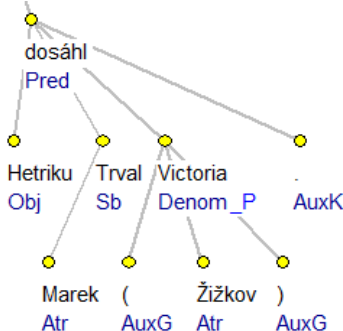


Tyto uzly mohou být **kořenem věty** (tj. viset přímo pod kořenem stromu podobně jako **Pred**; a to i v koordinaci nebo apozici (např. *Ach, ach!*; (4)) nebo **kořenem parenteze** (např. *hetriku dosáhl Marek Trval (Viktoria Žižkov)*; (5)).

Př. 4: *Ach, ach.*

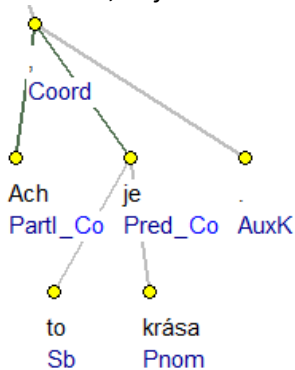


Př. 5: *Hetriku dosáhl Marek Trval (Viktoria Žižkov).*

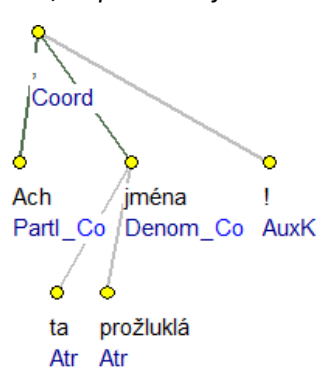


Citoslovečné fráze NEMOHOU (na rozdíl od t-roviny) „rozvíjet“ slovesnou klauzi (např. *Ach, to je krása.* (6)) nebo nominativní (*Ach, ta prožluklá jména!* (7)). Chápeme je vždy jako samostatnou (neslovesnou) výpověď. Více dodatek *partl_ano_ne*.

Př. 6: *Ach, to je krása!*



Př. 7: *Ach, ta prožluklá jména!*



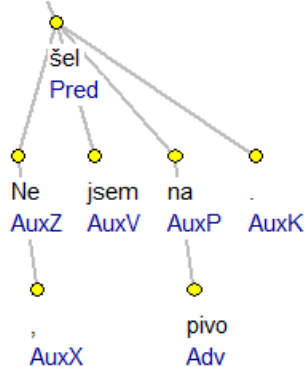
Pozor! Na rozdíl od t-roviny **odpověďové výrazy *ano, ne* neanotujeme jako nezávislé klauze s afunem PartI**. Považujeme je za modifikátory dané výpovědi, zavěšujeme je na predikát nebo jeho ekvivalenty s afunem **AuxZ**. Více dodatek *partI_ano_ne*.

Nelišíme ani rozdíl mezi:

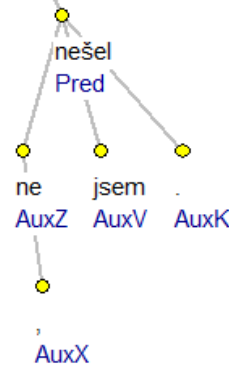
(Ty jsi doma?) *Ne* [nejsem doma], *šel jsem na pivo*. (10)

vs. (Šel jsi na pivo?) *Ne, nešel jsem na pivo*. (11).

Př. 10: (Ty jsi doma?) *Ne, šel jsem na pivo*.



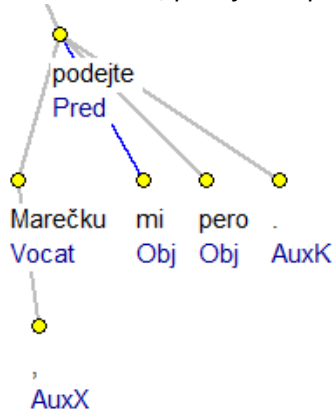
Př. 11: (Šel jsi na pivo?) *Ne, nešel jsem*.



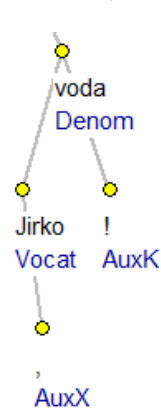
Zpracování citoslovcí a odpověďových výrazů se odlišuje nejen od řešení v původním analytickém manuálu, ale v některých případech i od řešení na t-rovině - v těch případech komentujeme pomocí anotátorské poznámky T-layer.

Vokativní fráze chápeme více jako součást příslušné klauze, a mohou proto „rozvíjet“ slovesnou klauzi (např. *Marečku, podejte mi tužku*.(8)) nebo nominativní (*Jirko, voda!* (9)).

Př. 8: *Marečku, podejte mi pero*.



Př. 9: *Jirko, voda!*



Afun ExD se užíval pro dva jevy:

(a) pro uzly jejichž řídicí uzel je elidovaný (dodatek *ellipsis*)

(b) pro nominativní, vokativní a citoslovečné fráze (nová pravidla zde)

Zároveň **se ruší značení interpunkce jako ExD**. Interpunkce visí v souladu s ostatními pravidly na kořeni podstromu, který odděluje (s afunem AuxG; AuxX). Viz dodatek *interpunkce*.

Př. 12: *Šachy, ty bývaly mým koníčkem.*

